

32004D0017

9.1.2004

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

L 5/79

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 22 декември 2003 година

за изменение на част V, точка 1.4 от Общите консулски разпоредби и част I, точка 4.1.2 от Общия наръчник по отношение включването на изискването за притежаване на пътна медицинска застраховка като един от подкрепящите документи за предоставянето на единна входна виза

(2004/17/ЕО)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 789/2001 на Съвета от 24 април 2001 г. за запазване на изпълнителните правомощия на Съвета по отношение на някои подробни разпоредби и практически процедури за проучване на молби за виза ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 790/2001 на Съвета от 24 април 2001 г. за запазване на изпълнителните правомощия на Съвета по отношение на някои подробни разпоредби и практически процедури за извършване на гранични проверки и надзор ⁽²⁾,

като взе предвид инициативата на Република Гърция,

като има предвид, че:

- (1) Точка 22 от заключенията на Европейския съвет от Тампере подчерта, че „трябва да продължи да се развива активна обща политика относно визите и фалшивите документи, включително тясно сътрудничество между консулствата на ЕС в трети страни...“.
- (2) Важно условие за прилагането на обща политика за издаването на визи е възможно най-доброто хармонизиране на условията за издаване на визи, по-специално по отношение подкрепящите документи, свързани със средствата за прехрана, които са подадени в подкрепа на молбите.
- (3) Необходимо е притежаването от заявителите за виза измежду подкрепящите документи, които те трябва да представят, на доказателство за индивидуална или групова пътна застраховка, която да покрива всички разходи, които могат да произтекат във връзка с репатриране по медицински причини, бърза медицинска помощ и/или спешно болнично лечение през техния престой на територията на държавите-членки, които в пълна степен прилагат достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген.
- (4) Заявителите следва по принцип да подписват застраховка в тяхната държава на пребиваване. Когато това не е възможно, те следва да се погрижат да получат застраховка в друга страна.

- (5) Препоръчително е да се предвиди възможността за изключения от изискването за притежаване на пътна застраховка в случаите на притежатели на дипломатически, служебни и други официални паспорти, както и възможността да се установи в рамките на местно консулско сътрудничество, че гражданите на някои трети държави не следва да отговарят на това изискване. В допълнение следва да бъде възможно за дипломатическите или консулските представителства да дерогират това задължение в определени случаи, в които те считат това за уместно.
- (6) Препоръчително е да се предвиди възможността в зоната за националните вписвания на визовия стикер да се поставя бележка с оглед да бъде ясно, дали притежателят на визата е бил освободен от изискването за притежание на пътна застраховка. Общият наръчник следва да бъде изменен, за да се гарантира, че когато притежателят не може да представи доказателство за такава застраховка на граничния пропускателен пункт, отговорният служител трябва да провери дали такава бележка е била направена.
- (7) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящото решение и нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му. Тъй като настоящото решение развива достиженията на правото от Шенген съгласно дял IV от трета част от Договора за създаване на Европейската общност, Дания в съответствие с член 5 от посочения протокол ще реши в шестмесечен срок, след като Съветът е приел настоящото решение, дали да го транспонира, или не в своето национално право.
- (8) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз с Република Исландия и Кралство Норвегия във връзка с асоциирането на тези две държави към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽³⁾, което попада в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾ относно някои договорености за прилагането на посоченото споразумение.

⁽¹⁾ ОВ L 116, 26.4.2001 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ L 116, 26.4.2001 г., стр. 5.

⁽³⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽⁴⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

- (9) Настоящото решение съставлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участват в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ⁽¹⁾; Обединеното кралство следователно не участва в приемането му и следователно нито е обвързано от него, нито е обект на прилагането му.
- (10) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ⁽²⁾; Ирландия следователно не участва в приемането му и следователно нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му.
- (11) Настоящото решение представлява акт, основан на достиженията на правото от Шенген или по друг начин свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Към част V, точка 1.4, втората алинея, трето тире след думите „(виж приложение 7) ⁽¹⁾“ от Общите консулски инструкции се добавя следното:

„В допълнение в подкрепа на молба за краткосрочна или пътна виза заявителите трябва да покажат, че притежават подходяща и валидна индивидуална или групова застраховка за покриване на всички разходи, които могат да настъпят във връзка с репатриране по медицински причини, бърза медицинска помощ и/или спешно болнично лечение.

Заявителите следва по принцип да сключват застраховка в тяхната страна на пребиваване. Когато това не е възможно, те следва да се погрижат да получат застраховка в коя да е друга страна. Ако домакинът сключи застраховка за молителя, той следва да направи това в своята страна на пребиваване.

Застраховката трябва да бъде валидна на цялата територия на държавите-членки, които в пълна степен прилагат достиженията на правото от Шенген, както и да покрива целия период на престой на лицето. Минималното покритие следва да бъде 30 000 EUR.

По принцип доказателството за такава застраховка следва да се представя при издаване на визата.

Дипломатическото или консулското представителство, компетентно да разгледа дадена молба за виза, може да реши,

че това условие е спазено, когато е установено, че с оглед професионалното положение на молителя може да се предполага подходящо ниво на застраховка.

Дипломатическите или консулските представителства могат за всеки отделен случай да направят изключение от това изискване за притежателите на дипломатически, служебни и други официални паспорти или когато това защитава националните интереси в областта на външната политика, политиката за развитие или други области от жизненоважен обществен интерес.

Изключения от изискването за представяне на доказателство за пътна застраховка може да се прави и когато в рамките на местно консулско сътрудничество е установено, че е невъзможно за гражданите на някои трети държави да получат такава застраховка.

При преценяване дали дадена застраховка е подходяща, държавите-членки могат да проверят дали дължимите от застрахователното дружество престации могат да се получат в държава-членка, Швейцария или Лихтенщайн“.

Член 2

След края на точка 4.1.2 от част I от Общия наръчник се добавя следното:

„В съответствие с част V, точка 1.4, втори параграф, трето тире от Общите консулски инструкции заявителите трябва да покажат в подкрепа на молба за краткосрочна или пътна виза, че притежават подходяща и валидна индивидуална или групова застраховка за покриване на всички разходи, които могат да настъпят във връзка с репатриране по медицински причини, бърза медицинска помощ и/или спешно болнично лечение.

Независимо от това гражданин на трета страна, обект на изискването за виза, може да бъде освободен от гореспоменатото изискване. В тези случаи дипломатическото, консулското представителство или граничният контролен орган прикрепят в зоната за националните вписвания на визовия стикер за тази цел бележка „НЕ СЕ ИЗИСКВА ЗАСТРАХОВКА“.

Член 3

Настоящото решение се прилага от 1 юни 2004 г.

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 22 декември 2003 година.

За Съвета

Председател

A. MATTEOLI

⁽¹⁾ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁽²⁾ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.